

מד:

עין משפט
גר מצוה

קס"ה א מ"י פ"י מהל'
עט"ס הלכה ד'
קס"ו ב ג ד מ"י שס הלכה
ה'

קסו ה' מ" טס הלכה ד:
קסח ו' מ" טס הלכה ג
ועין גמ"ט:
קסז ו' מ" טס הלכה ה:
קע ז' מ" טס הלכה ו'
אביה הלכה א' סג
משכן עד טו"ט ע"ח ס"ה
רס"ד סעיף א'

העביר כל ידעו פטור. וא"ת מקמא מייחב ליה ו"ל כגון שאין לו אלא כן אחד או שבעינים בבת אחת: **שליש** ברייתא בע"ה. מ"ה שמים גבי מולך בקדושים והשלישי נשאל לך כי דבר ה' הוא וקשה סי' (לר"י) דלית ליה בריש

מי שהיה טמא (ופסח' ד' ג.) מגדף
היינו מגדף הקסם ובסוף פרק קמא
דשבוועות (דף י"ז מוקי י"ז דבר ה'
זה למקור על ומהלך פנים בתורה
כרת בע"ז שלא דרכה מנלן ויש
לומר דכרת ג' בפרשת אחרי מות
דכתיב מולך גבי עריות ואוכלות
דבשר ז' לאש יעשה מכל המעונות
וגו' ואף על גב דהו' ליה טפי לאוקמי
לגופיה למעביר בנו שלא דרכה
ימחא ליה לאוקמינהו ע"ז כהם אינו
ענין מיל' דהשקט סבירא ליה מולך
לאו היינו ע"ז וחוק בעמלה הו'א
דלא מסתבר לחיובי עליה אלא
למעביר: דכרת: בנו ובתו
ש"א דכרתה. חיימה מיון דמולך
ע"ז הו'א מ"ל מההוא כרת דמוקמינן
לע"ז שלא דרכה ויש לומר דלא
הו'א מוקמינן ליה לע"ז כיון דגבי
מולך כתיב אף לאו דלשחקן קרא
אחרתא למולך:

דבר שששה עשרות ישי. לאו לה
עקיבא פריך דלחיה מוקי לה
במבנהך את השם אלא אליבא דרפסיא
קמאר דכפיה ואם תאמר לרבי
עקיבא נמי תקשה ימי שלשה עולמות
לדעולם הזה נפקא לן מקראי
דמוחק כע"ז מיהו ר' עקיבא איכא
למימר דלא דריש ימי דבר ה' בזה
דבע"ז אלא דדררשין פ"ק דשבוט
אבל מרבי שמעאל קטות
דדרש בחלקי המבנה דיבור ראשון
שנאמר בסני דהיינו ע"ז דלכתי
תקשה ליה ימי שלשה עולמות ים
דע"ז נפקא ליה מקראי דמוחק
ימי דרבי שמעאל הוה דריש קמ"ז
דמוחק תרתי לע"ז שלא דדררש
משום עולם הזה ולעולם הבא או
מני חד לע"ז הוה דדררש ומיהו
למוחק עולם הזה ולעולם הבא:
והשאל

א"ר ינאי אינו חייב עד שימסרנו למשרתי
ע"י שנאמר וּמוֹרֶעֶךָ לֹא תִתֵּן לְהַעֲבִיר
לְמוֹלֶךְ תִּנְיָא נְמִי הֵכִי יִכּוֹל הַעֲבִיר וְלֹא מִסֵּר
יִהְיֶה חַיִּיב ת"ל לֹא תִתֵּן מִסֵּר לְמוֹלֶךְ וְלֹא
הַעֲבִיר יִכּוֹל יִהְיֶה חַיִּיב ת"ל לְהַעֲבִיר מִסֵּר
וְהַעֲבִיר שְׁלֹא לְמוֹלֶךְ יִכּוֹל יִהְיֶה חַיִּיב ת"ל
לְמוֹלֶךְ מִסֵּר וְהַעֲבִיר לְמוֹלֶךְ וְלֹא כֹאשׁ יִכּוֹל
לְהֵלֵךְ חַיִּיב נֹאמֵר כֹּאן לְהַעֲבִיר וְכֹאן לְהֵלֵךְ
לֹא יִמְצֵא כֵךְ מַעֲבִיר בְּנו וּבְתוֹ כֹּאשׁ מֵה
לְהֵלֵךְ כֹּאשׁ אִף כֹּאן כֹּאשׁ וְזֶה כֹּאן מוֹלֶךְ אִף
לְהֵלֵךְ מוֹלֶךְ אִמֵּר רַב אַחָא בְרִיה דְּרַבָּא "הַעֲבִיר
כָּל זֶרְעוֹ פְּטוֹר שֶׁנֶּאמַר מִזֶּרַע וְלֹא כָל זֶרַע
יִכְּבֵּי רַב אֲשִׁי הַעֲבִירוֹ סוּמָא מִיָּה וְשֵׁן מֵה בֵּן
בְּנו וְכֵן בְּתוֹ מֵהוּ תַּפְשׁוּט מִיָּהָ אֲחָא דְּרַבָּא
י"ב מִזֶּרַעוֹ תִּתֵּן לְמוֹלֶךְ מֵה ת"ל לִפִּי שֶׁנֶּאמַר
לֹא יִמְצֵא כֵךְ מַעֲבִיר בְּנו וּבְתוֹ כֹּאשׁ אִין לִי
אַלֵּא בְּנו וּבְתוֹ יִכְּבֵּי בְּנו וְכֵן בְּתוֹ מִנֵּי ת"ל יִכְתְּרוּ
מִזֶּרַעוֹ תִּנָּא פִּתְחָא כִּכִּי מִזֶּרַעוֹ וְסָלִיק בְּתוֹ
מִזֶּרַעוֹ דְּרִשְׁהָ אַחֲרֵינָא הוּא זֶרַעוֹ "אִין לִי אַלֵּא
זֶרַע כֶּשֶׁר יִזְרַע פְּסוּל מִנֵּי ת"ל בְּתוֹ מִזֶּרַעוֹ
אִמֵּר רַב יְהוֹדָה "אִינוּ חַיִּיב עַד שִׁיעֲבִירְנוּ דֶּרֶךְ
הַעֲבִירָה הֵיכִי דְּמִי אִמֵּר אֲבִי שְׂרָגָא דְּלִיבְנָא
בְּמִצְעִי נוֹרָא מֵהָא גִיסָא וְנֹרָא מֵהָא גִיסָא
יִרְבָּא אִמֵּר כְּמִשְׁוֹרְתָא דְּפּוֹרְיָא תִּנְיָא כּוּוֹתִיָּה
דְּרַבָּא "אִינוּ חַיִּיב עַד שִׁיעֲבִירְנוּ דֶּרֶךְ ^(ב) עֲבִירָה
הַעֲבִירָה בְּרַגְלָא פְּטוֹר וְאִינוּ חַיִּיב אַלֵּא עַל יִצְאִי
יִרְכִּי הָא כִּיכָד בְּנו וּבְתוֹ חַיִּיב אֲבִיו וְאִינוּ אֲחִיו
וְאֲחֹתוֹ פְּטוֹר הַעֲבִיר עֲצֻמוֹ פְּטוֹר וְרַבִּי אֶלְעָזָר
ב"ר שְׁמֻעוֹן מַחֲיִיב אֶחָד לְמוֹלֶךְ וְאֶחָד לְשֹׂאֵר
ע"י חַיִּיב רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמֻעוֹן אֹמֵר
לְמוֹלֶךְ חַיִּיב שְׁלֹא לְמוֹלֶךְ פְּטוֹר אִמֵּר עוּלָא
מֵאִי טַעְמָא דְּרַבִּי אֶלְעָזָר ב"ר שְׁמֻעוֹן אִמֵּר קָרָא
לֹא יִמְצֵא כֵךְ כֵךְ כְּעֶצֶמְךָ וְרַבְּנָן לֹא דִּרְשִׁי
כֵךְ וְהִתְנַן ^(א) אֲבִידָתוֹ וְאֲבִידָת אֲבִיו שְׁלֹ קוֹרֵמַת
אֲמִירָנָן ^(ב) מֵאִי טַעְמָא וְאִמֵּר רַב יְהוֹדָה אִמֵּר
קָרָא ^(ג) אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה כֵךְ אֲבִיוֹן שְׁלֹ קוֹרֵמַת
אִמֵּר רַבִּי יוֹסִי ב"ר חִנְנָא שְׁלֹ כְּרִיתוֹת
וְלֹא לְשֹׂאֵל כְּדִרְבָּה וְאֲחָת לְמוֹלֶךְ וְלִמָּאן דְּאִמֵּר
לְמָה לִי לְמַעֲבִיר בְּנו שְׁלֹא כְּדִרְבָּה וְלִמָּאן
בְּמִגְדָּף לְמָה לִי ^(ד) לְכִדְרֵנָא ^(ה) הִכְרַת תִּכְרַת
וְלֹם הֵבֵא דְּבִרִי רַבִּי עֲקִיבָא אִמֵּר לוֹ רַבִּי
רִתָּה וְכִי שְׁלֹשָׁה עוֹלָמִים יִשְׁאַל וְנִכְרְתָה
אֵן תִּכְרַת ^(ו) דְּבִרָה תוֹרָה כִּלְשׁוֹן בְּנֵי אָדָם:

כרגל פטור. אלאה דרך עבודתו בקפיה: **מאי טעמא דר' אלעזר.** כמעביר עמלו: **ורבנן לא דריש** עמלו: **לא יהיה כך אבינו.** הוהר בעמלך שלח תבא לירי עניות. ניימא הוהו סתמא דלא כרבנן: **לאו** לאוהרהר אמא אלא להבטחה שמעתיסם שלא יהיה בהם אביונים נמכוז לא יהיה כך אבינו **כ**החל וכל עניות מתקן. אסם לשון חדלה וכליה כמו (נדבאשימו) כי אסם כקס: **שלא כר** יגוי' (ויקח) כן ואני אמן את פי בשרי הוהו ויברכיה אמוס מקרב עמו ושמאי אף את פי בשרי הוהו (ונתחיי אף פני וגו') וא"י סבירה לאו ע"י אמו מכל מקום קרי ליה ע"י והשלישית כזוה ואת מלווה הסר הכרת הכרת הנפש היהו וגו' ויתחיי לקמן כאלו שאין להם חלק לעולם הבא (טז.) דבני כבשוי הוהו ע"י. והא דלמדיכי הכרת תכרת חדא תשיבי כר דמפרש לקמן דכרה מורה כשלוז בני לקמן מפרש: **אסם שלא כדרכה.** כרת יתירא גפי מולך אם אינו ענין לו תכרה ענין לזוהי וקטן שלא כדרכה: **ואסם למולך.** לחף ע"י שדרבן כבך מינעני ליה לתכמהה דלפני מורה עליו: **ולמאן דאמר מולך ע"י הוה.** והוי ככלל כדרכה דכל שאר עבודות מאיבה יעבדו ודמ כבאר ע"י שדרבן דרכי כבך שלא מזניי אלא זנות וקטור ונסוך ויטשתאיה: **ולמאן דאמר** כגון משורר לע"י: **כרס דכסיב כמנדף להם לי.** אחרי שדרכה כבך. ופלוסאיה הוי כבירותו ודף אף השם: **לכדמיא.** כדמוקיס ליה רבי ישמעאל אלא לעו"י' ואחר לעו"י': **והלא כבר נאמר** ורבי עקיבא ס"ל מגדף היינו מברך את השם כדאמר כבירותו ועולם הבא לא נפקא ליה בע"לר"ע פריך והלא כבר נאמר ונכרתה דהא ר"ע במברך את השם מוקיס לה אלא טעמא דנפשיה סבירה לי דבע"י כתיב: **וכי שלשם עולמות** י' וכו'. ודווקא לו כשמיטת מולין והלא כמוקדשין דהא פרכא לאו לכשנגדו פריך דאיהו ס"ל אפילו כמוקדשין דאין כולה עולה אלא טעמא דנפשיה

דמחני' אחא למימר דהך מסריה
תמן לעציר. לא תמן תנן לאחרים
ין שלה קא מעצירין לה: ה"ג תניא
דכו'. ולי"ג בצרייתא ברישא ומזערך
לא תמן דמו לא יכול למיחי יכול
העציר ולא מסר דהאי לא תמן

מסירה משמע. אלא הכי קמי יכול
העביר ולא מסר יהא חייב ומיפיק
ליה מלא יתאלא דך מעבירי דנו וכתו
באש לא כתיבא מסירה ח"ל לא
מתן להעביר פירש לך הכתוב על
העבר שאתה אלא דרך נתיבה:
לא מתן להעביר. משמע ליה לתנא
נתיבה הנאה לכלל העביר ולא משמע
ליה נתיבה על דא מנת להעביר לחיוביה
על נתיבה לתורה: **מסר והעביר.**
לע"ז אחרת שלא למוחק יכול יהא
חייב: **העבירו.** לבנו סומא ואו
דך העבירי דכל העבירי דבך
ה"ב דלוי יכול לעביר דבנאזא אם
היה רואה: פשוט. מיהא מתעמין:
חדא. מהך שאלות דבן דנו וכן
בחו כבנו: **ומורשו נתן למוחק מה**
דלא פשיטא דהאי כתיב על קן נכתב
דלא במעבירי למוחק כחמי (ורא נכתב
ואזי אתן את פני וגו' ועליל מיניה
כחבי ואשר יתן מורשו למוחק מות
יומת: ח"ל **בסמו** מורשו. קרא
האריזא ח"ל ואלא וזו שכתביתא התנא
לדרוש. ופרכין תנא פתח לדרוש כי
מורשו נתן למוחק ובסוף דכריז סיים
ח"ל בתמו מורשו. ומשני דרשא אחרית
מבנתו מורשו דרשא קמייתא
דבן דנו וכן בתו מ"י מורשו נפקא

לִּיה וְהִדָּר תִּנָּה וְזָרָה פָּסוּל מִנֵּין שְׂהִיָּה
וְלֹא מִמִּזְרֵה וְהַעֲבִירִי מ"ל בְּתַחַם מִזְרָה
וְחֵם הָעֵלֶם יַעֲלִימוּ וְגו' וְלֹא הִיא
כִּרְךְ לִמְכַחַם בְּתַחַם מִזְרָהּ דִּהֵא
בְּמַעֲבִיר מִזְרָהּ מִשְׁחָה אֵלֶּה לֵּךְ
דִּשֵׁה: דִּרְךְ מַעֲבִירָה. שְׁלֵחַ שְׂהִיָּה
מִן הָחוּץ אֵלֶּה כְּדִרְךְ הַעֲבִירָה
הַמִּזְרָךְ: שְׂרָאָה דִּלְנִי. שֹׁמֵר לִנְסִי
גִּבּוֹר לִנְסִי עַל גִּבּוֹר לִנְסִי וְהֵאָח מִכָּאן
וּמִכָּאן וּמַעֲבִירִין עֲלֵיו וְהִנֵּי שֹׁמֵרֵם

מזדקתיו לקמן המעביר עמו פטור
אלמא לאחר העברה חזי. והיא
מזדקתיו (לעיל דף סג.) גבי ויהא
שסכתו אמו שלמנדא לאו למזלך היה
אלא לאלהי פטורים דהתם שריפה
כתבי: רבא אמר כשנאורתי אדוראי.
אינו מעביר ברנאיו אלף קופא ברנאיו
דרך שהחיות קופאין בימי הפורים
היתה מפירה צאקן והאש נוער בו
והוא קופא משפא לשה: דרך
עברתו ויבנה לו מולד: תהיה

בְּתוֹמֵי הַלְלוּתָהּ לַשֵּׁמֶשׁ מִיָּמֵינוּ אֲחֵרֵי
מֵאֲפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה כֶּךָ אֲבִיּוֹן. דֹּא
מֵיב אֶפֶס לְחֹרֶה אֲחֵהּ לְכוֹמֵר אֶפֶס
כִּי צֶעֳ. תַּחֲרִי גְבִי מוֹלֵךְ בַּקְדּוּשִׁים
מִתְשַׁחֲלָה וְהִדְרִי אֲמוֹתָ כֹּל הַוּוֹטִים
שִׁלָּה לָךְ אֲנָשִׁים (מַגְדֵּר טו) כִּי דִבֵּר ה'
דֶּס. אֵת ה' הוּא מַגְדֵּר וַיִּכְרֹתָ (טז)
וַיִּסְקֹר וַיִּשְׁחַחֲמָהּ שׂוֹאֵה מֵיב עֲלֵיהֶם
לְדוֹלֵךְ לֹא עִי' הוּא הֶאֱפִידָהּ
יֵן נִפְקָא בֵּהּ הַכְּתוּב לְמֵיב עֲלֵיו אִף
כִּרְיֻתָּהּ מַגְדֵּר וְהַטְוִיד עִי'
יֵאִיב לְמֵאֵן דְּמֵאֵר מַגְדֵּר הֵינִי מִבְּרֵךְ
בְּזֹאֲתָה פֶּרֶשֶׁה עֲלֵיהֶם גְּבִי מַגְדֵּר
אֲלֵהּ מִהֲבֵרֶת מַחֲרֵת וְעִי' יִשְׁעֲמַל לֹא
קֶמֶר וְהֵלֵךְ כֶּבֶד נִמְאֵר וַיִּכְרֹתָ וְאֵלֵה
אֲמוֹרֵר רִגְלָה שֶׁל ו' עוֹלָה כּוֹלֵה עוֹלָה
ר' בִּרְכָּה (בְּהַמֶּשֶׁה הַמִּקְשָׁה) (מֵחֵין טז):
(תַּחֲנִי)

מסורת הש"ס

(א) תוספתא פ"י"ג (ב) כ"ח
ל"ג (ג) כ"ח ל' ל"ג. פ"ט.
(ד) פסחים ל"ג: וברכות
ז"א: ה' לקמן ז' שיעור
י"ג: (ו) ברכות לא: קידושין
ח' ופ"ט: (ז) דף ז"א:
(ח) ז"ל לר"י. (ט) דף
ל"ג.

תורה אור השלם

1. ומצורע למלך אתן
- הצביעיר למלך אתן
- תחלתו לא שם אולרין
- הי קראו את שם
2. לא ימצא קצת מעביר
- והכל באש קש
- קשמים עשוי ומשקל
- ובכרס חן
3. ואני ואת אבי מבי
- באיש הדואט ודברתי
- אחרי מוקד בער בחרתי
- לחן קלען מעט
- מקשי לא ימצא
4. שם קשה: וקראו 2 ב
- אשר עשיתי
5. אהרן את עיניו חן
- הואש הדואט בחרתי
- הואש למלך לבגלי
6. והיה אתו: וקראו 2 ב
- אספ ב לא יהיה קצת
7. אביו בן ירמיהו
- בארן אשר לא אולרין חן
- כל נחלה לפרשת
8. וקראו 2 ב
9. שם בן ירמיהו ואת
- מנשה ודור עתה בחרתי
- הנפש הדור הנפש
- מכבר לו
7. ותמש אשר תעשה
- בן ירמיהו חן ואחרון חן
- הוא את לא ימצא
- ובכרס חן ותמש
- מקרב עקרו:
- מכבר לו

גליון הש"ס

נמ' אין לי אלא דרע כשה.
וכן בקדושין דף ד ע"א ועי'
בתוס' קידושין דף כו ע"ב
ד"ה ולרענו:

הגהות הב"ח

(א) גם' דרך העברתו
העבירו צנול:

מוסף רש"י

אפס כי לא ידעה בך
אביון. הזכר מן עניות
(וב"ח 27) ללא תהיה עשמן
ילדי עניות (שם 27) הברכה
הברכה. נעוונות כוכבים
מתיב (דקדוק 28) והלא
כבר נאמר ונברכה.
נעוונות כוכבים את ה' הוא
מנקה ונברכה. ד"ל מנקה
היה עובד עוונות כוכבים
(שם) ור"ע פ"ל למנקה
היה מנקה השם (שם)